

Store økonomiske utfordringer

Engelske universiteter og høyskoler står overfor alvorlige finansieringsutfordringer på grunn av koronapandemien. Det konkluderer en rapport fra Institute for Fiscal Studies, ifølge

BBC. Rapporten peker på en kraftig nedgang i tallet på utenlandske studenter og potensielt flere studenter som hopper av studiene, som kan føre til en nedgang i inntektene fra studieavgifter. Den største utfordringen på utgiftssiden er økte pensjonskostnader. Universitetene mangler opp mot åtte milliarder pund, tilsvarende hundre milliarder kroner, for å møte allerede eksisterende pensjonsforpliktelser.

To britiske universiteter er anklaget for å legge press på ansatte til å møte opp fysisk på

jobb, til tross for omfattende koronasmitte, skriver The Guardian. Ansatte ved universitetene i Staffordshire og Birmingham forteller at de er blitt truet med disiplinærtiltak om de ikke møtte på jobb. Bakgrunnen skal være et ønske om å skape en «vibrerende» atmosfære på universitetene for å motvirke at studentene skal kreve tilbakebetaling av studieavgifter for semesteret. Det kommer frem i en e-post til de ansatte fra en av rektorene, skriver bladet Forskerforum.

⏪ tilbakeblikk

19/20

Nytt tannlegeinstitutt i Bergen – og kanskje i Tromsø?

«Jeg er ikke i tvil om at Bergen av alle de nevnte hensyn i sin tid bør faa sit institut. For meg står tanken fremtidsmæktig og naturlig. Men ogsaa andre hensyn tilsier mig det berettigede i denne tanke. Det er arbeidet for *fordelingen* av tandlægene i Norge. Nu gaar det store flertal uimotsagt til Østlandet. Fik Bergen sit institut, er der al sandsynlighed for at det væsentlig vilde bli rekrutert av vestlændinger som senere kom Vestlandet tilgode.

Og Nordland? – som lider under en os vistnok helt uforstaaelig nød paa alle ledende kulturkræfter – lærere, læger, prester, sakførere og tandlæger? – om de engang faar sin drøm om et universitet i Tromsø opfyldt og kanskje et tandlægeinstitutt der ogsaa?»

🕒 Fra S. Henricchsens innlegg i Tidende nr. 1, januar 1921.

1970

Fra Honorarkomiteén – minimaltakster

Fra «En samlet fremstilling av honorarspørsmålet»

«Situasjonen omkring 1884, hvor N.T.F. stiftes: De økonomiske forhold for tannleger var mange steder slett ikke så gode. Konkurransen om pasientene førte ofte til særlig lave honorarer og usunne faglige og kollegiale forhold. ...

I Høegs argumentasjon for felles takster understreket han den store fordel at man kunne si til en «pruter»: «her er grænsen». ...

I den nevnte forhåndsdiskusjon tok man først og fremst for seg spørsmålet om takstene skulle være offisielle eller tilgjengelig for offentligheten, eller om de bare skulle være en intern kollegial bestemmelse, og som kun kunne forevises pasienter «om nødvendig». Man syntes å helle til det sistnevnte synspunkt, fordi hvis taksten fikk en offisiell karakter lett ville bli å oppfatte som *maksimalpriser* – hvilket ikke var meningen.»

🕒 Fra Tidende nr. 1, januar 1971

2010

Lederutdanning haster mest

«– Det store skillet vil, som ellers i arbeidslivet, gå mellom arbeidsgiver på den ene siden og arbeidstaker på den andre. Vi ser denne endringen allerede. Og dette vil bare forsterke seg. Det går utvilsomt i retning av større enheter og større fellesskap med eiere og arbeidsgivere, og leiere og arbeidstakere. Spenningselementene vil befinne seg i forholdet mellom enkeltindivider og bedriftsinteresser. Eller foretaksinteresser; de være seg private eller offentlige.

– Som en følge av denne utviklingen ser jeg det med å få på plass en skikkelig lederutdanning for tannhelsetjenesten som en av de store sakene det haster å komme ordentlig i gang og videre med. Dette er noe jeg vil ta tak i så snart jeg tiltrer generalsekretærstillingen i NTF. Det må etableres en god etterutdanningsløsning på dette området, rett og slett for å unngå at vi mister kontrollen med vårt eget fag. Jeg ser det som svært viktig at det også i fremtiden er tannleger som innehar lederposisjonene i tannhelsetjenesten.»

🕒 Fra et tiltredelsesintervjuet med Tannlegeforeningens påtroppende generalsekretær Richard R. Næss. Tidende nr. 1, januar 2011